

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

17 de Magistratibus municipalibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

cebantur, ad plebis euitandam suspitionem. Erantq; diuersi isti duumviri & triumviri & similes. l. 2. § deinde cum es- set necessarius, de origin. iur. P. de quib. omnibus vide Alexan. ab Alexand. c. 16. lib. 3. Vno phang. Latium. lib. 3. x. repub. Rom. c. 2. § 3. pro diuersitate negotiorum, quibus tot viri praeficiebantur: vt capitales, & diliti sacrorum, quinquennales, nauales.

7 ¶ Duumviri ¶ capitales causas criminum distinguebant, iudicabant & perduellionis diem reis dicere solebant. Sicut ex Livio constat: dum de Horatii, vt perduellionis reo, crimine & iudicio agit. Livius lib. 1. & alibi de M. Manlii damnatione, Livius lib. 6. Deca. 5. Vlpianus horum duumvirorum etiam in municipiis ait esse potestatem carcerum, & dimittendi a custodia, Vlpia. in l. si quis uxori. 53. § si fugiuum, de furt. lib. 47. P. tit. 2. Sicut & Pomponium enumerat triumvirorum monetales artis, argenti, aurifloros & triumviros, addit capitales qui carceris Romae custodiam haberent, vt cum animaduerti oporteret, eorum interuentu fieret, Pomponius in l. 2. § eodem tempore constituti. de orig. iur. lib. 1. P. tit. 2. Erant & Romae duumviri quinquennales a potestate iudicii temporis quinquennalis accepta, meminit Spartianus.

8 in Adriano. ¶ Duumviri ¶ aedilitii seu sacri erant, qui aedes dedicabant, qui expiationes vel melius execrationes, l. cisternia, ad placanda iudicia faciebant publicas aedes locabant, meminit Livius lib. 5. § 6. Deca. 1. § lib. 3. Deca. 1. 3. Reliquos non persequat. ¶ Admonebat ¶ tamen Lyfandrum apud Lacedaemonas, elegisse decemviros in Lacedaemona singulis ciuitatibus, led eos tantum qui amicitia, conuiuium vel obsequium, vel hospitio essent coniunctissimi, vel quod sibi placuisset se facturos spon- disissent vt omnia pro nutu suo regeret, & crudeliter ageret Aemil. Trebus in Lyfandro, Diodo. Sicul. lib. 14. Xenoph. in 3. Hellen. Vnde colligimus hos duumviratus & decemviratus municipio- rum accedere ad quandam, quatenus licet aristocraticam, vel popu- larem per vices administrationem summam, relictis negotiis communibus aliis magistratibus inferioribus, municipalibus.

De Magistratibus municipalibus. Cap. 17.

- 1. Magistratus tribus mensibus ante subeundam administram- nem nominantur.
- 2. Magistratus municipales plures pro vno sunt, eod.
- 3. Magistratus municipalibus quae concessam iure dicundo po- testas.
- 4. Appamienfium res publica libera, eod.

1 ¶ X ¶ decurionibus quoque ad magistratus municipales no- minantur, idq; ante tres menses, quam subire magistratum debeant. l. 1. de magistratib. municipal. lib. 1. C. tit. 57. Isti autem ma- gistratus municipales vnam tantum potestatem, etsi plures sint, referunt: quia vnum administrant vt collegae magistratum. l. ma- gistratus, 25. ad municip. in P. ¶ Habent ¶ iure definitam dignita- tis curam, & notionem. Atque in summa, ea quae magis imperii sunt, quam iurisdictionis, magistratus municipales facere non possunt: nec illis permittitur in integrum restituere aut iurare, bona rei seruanda caussa possidere, aut dotis vel legatorum ser- uandorum caussa, Paulus Lea qua, 26. ad municip. lib. 50. P. tit. 1. nec supplicium a seruo sumere, quamuis modica castigatio eis non sit deneganda, l. magistratibus, 12. de iurisd. omn. iud. P. lib. 2. tit. 1. Solent maiores iudices magistratibus illis ea committere, quae celeritatem desiderant, & requirunt, ob moram neciam expe- diti citius: vt in damni infecti cautione patet exemplum, l. 1. de dam. infect. l. 39. P. tit. 9. Et ipse conuenientes, etiam de re maio- ri, pud magistratus municipales agerit Paul. L. i. i. conuenientes, 23. ad municip. P. Sed & in quaestione iurisdictionis magistra- tum municipalium praecipue animaduertendum est, quid in e- orum priuilegiis & legibus vel antiquitate, vel principis auctoritate firmatis praescriptum sit: illudque ratum habendum. Quod ex epitola Plinii Secundi ad Traianum & responso Traiani per- sonae publicam administrandi quod & probauit Traianus, Plini- us Secundus lib. 10. epistolae. epistol. 46. § 47.

De Defensoribus ciuitatum. Cap. 18.

- 1. Defensores ciuitatis, & locorum duplices, sine dignitate, & cum eadem.
- 2. Defensores vnde dicti.
- 3. Defensores locorum a quibus eligi debent.
- 4. Defensorum electio a quo confirmetur.

- 5. Defensorum temporalis administratio cum iudicandi potestate, & iurisdictione.
- 6. Defensores quos habeant administratos.
- 7. Defensores sine iussu principis non deponunt administrationem, impune, eod.

Defensores ¶ ciuitatum sunt in duplici ratione: alii namque sunt, qui nomine ciuitatis causas eius, lites atq; negotia curant vt actores & syndici in l. 1. § personalia, de muner. & honor. in P. l. fina § defensores, eo. tit. vt dicemus Deo fauente suo loco, in iudiciorum personis, dum de procuratoribus agemus. Alii de- fensores ciuitatum sunt cum potestate & magistratu: de quibus hic agimus, qui & locorum defensores dicuntur, si ciuitates vel municipia non sint vel si ab eis non denominentur l. 1. de defen- sor. ciuit. lib. 1. C. tit. 56. vt & prouinciarum defensores alii, qui- bus latior cura, & plures res & ciuitates defendendae commissa sunt l. 4. C. eod. Potest & in ciuitate defensor solus, & cum defen- sore alii magistratus municipales, collige ex l. in hac, 30. de donatio. lib. 8. C. tit. 5. vt inde constet & posse eorum esse separatam iurisdic- tionem & potestatem, & concurrentem. ¶ Defensores ¶ dicti sunt a cura rerum, quibus praepositi erant, vt eas ab omni iniusti- tia liberar vindicarent: vnde & paterna voce dicti: ita defensores, vt ait Iustinianus vt eripiant a malis iniuriarum patientes, Iustitia, § 1. nouell. 15. tit. de defensor. ciuit. in authent.

¶ Defensores ¶ ex ciuitatum nobilioribus habitatoribus eli- gi debent, quemadmodum & de duumviris diximus: nequeli- citum est municipibus munus impostum repudiare, quatenus praeremaneat dignitate, secundum videlicet circulum idoneo- rum, authent. praesides, C. de episcopal. audien. § interim, & § si qua ve- ro de defensor. ciuit. in authent. Non tamen ex ordine decurio- num, vel cohortalium sed aliorum, qui capaces inueniuntur l. 2. de defensor. ciuit. lib. 1. C. tit. 56. Ex decreto reuerentiorum epi- scoporum, nec non clericorum, & honoratorum, possessorum & curialium, qui sacrosanctae religionis inbuti mysteriis, hoc in primis sub gestorum testificatione, praesente quoque re- ligiosissimo fidei orthodoxae antistite, per depositiones cum sa- cramenti religioe celebrandas patefecerint, l. subimus, 7. de epi- scopal. audien. lib. 1. C. tit. 7. § authent. praesides, eod. tit. & § San- terim, de defensor. ciuit. in authent. l. defensores ita 8. C. eod. tit. C.

¶ Electi ¶ confirmantur a praefecto prouinciali, iuramento ¶ illi praestito, quod omnia secundum leges sacras ac iuris sunt, § iurandum, de defensor. ciuit. in authent. olim a clarissimo prouinciae iudice praefecto praetoriano die iurauerunt, & § 1. de defensor. ciuit. in authent. l. defensores ita 8. C. eod. tit. C.

¶ Defensorum ¶ munus olim erat quinquennale, l. 4. C. de de- fen. ciuit. ex nouellis autem Iustiniani est biennii, § iurandum, & § si eo. tit. in nouell. Quibus etiam illis est iurisdictionis in partit Caetar, vt honestiores apparerent, in § 1. vers. nos iur. ca. tit. in nouellis, quod quidem antea habuerant. l. 1. C. de def. ciuit. verum successu temporis viderat, § 1. eo. tit. in nouell. Cassiodorus in for- mula defensoris cuiuslibet ciuitatis Cessid. r. lib. 7. Variar. c. 11. tradit eius officii esse committere a ciuibus secundum temporem qualiter, a quibus moderatione disponere: definire seruare quae iussissent statuta pretia: tuncq; defensorem implere officium suum, si ciues suos nec legibus patiarum opprimi, nec caritate consumi. Idiplumq; officium postremum alibi, Cassiodor. lib. 7. c. 12. ad uratores ciuitatis: refert in formula curatoris ciuitatum, nempe vt merces non ad nutum mercatorum, sed a quabili pre- tio veneant. Gratianus, Valentinus & Theodosius CCC. Theodo- ro defensori formam defensionis praeribunt, l. in defensoribus, 4. de defensor. ciuit. C. Idem § l. 3. § 1. eod. vt defensor parentis vi- cem plebi exhibeat: non patiarur rusticos vrbanoq; desipio- nibus assigi: officialium insolentiae, & iudicium proca. ita soluta reuerentia pudoris, occurrat: ingrediendi vni veller ad iudi- cem, scilicet et prouincialem, liberam haberet potestatem: non pati super delegationem solitam quaequam exigi: nec ipsum ex- igere damna vel spolia. ab iis quae liberorum loco habet. Ad- dunt Honorius & Theodosius quae defensorum esse, ne posses- sores maioribus mensuris & ponderibus a susceptoris praer- grauentur, & eos deprehensos, ad iudicium cum fraudis depre- hensae iudicio dirigere, l. subimus 9. eod. de def. ciuit. ¶ Hoc officium est personale, in quo nec vicarios admittit ius, nec habere concedit § nulla ex iussione licentia, eo. tit. authent. Cognoscit porro & iudicat defensor ciuitatis in ciuilibus negotiis vique ad quin- quaginta solidos, actis tamen iudicialibus interuenientibus: de- debi-